

Op straat zie ik
mensen soms
lachen met mij

MOOIER DAN EEN KERSTBOOM

JEWEL BELLS

Behangen met de opvallendste sieraden. Ware juwelensjunks die je al van ver ziet blinken. De ene in hiphopperig goud, de andere in de duurste designerstukken. Hun motto: *the more the merrier* ... Deze vier vrouwen lopen er elke dag bij alsof het Kerstmis is. En kritiek? Dat leggen ze vrolijk naast zich neer.

Greet Moens (48)

uit Berchem

coloriste, Instagraminfluencer en styliste
van wordwiegebent.be

«Zet mij in een woestijn en ik zal nog proberen berberjuwelen te scoren. Dat heb ik trouwens al gedaan (*lacht*). Overál ben ik altijd op zoek naar leuke accessoires. Het is een passie, een verslaving bijna. Ik krijg er mijn creativiteit in kwijt. Al drie jaar lang post ik mijn outfits op Instagram als 'Journey of a Stylist', niet zozeer omdat ik zelf in de picture wil staan, maar omdat ik vrouwen wil inspireren. Ik wil hen uit hun tent lokken en tonen dat je je met kleur en accessoires veel beter in je vel kan voelen en je er doorgaans ook mooier uitziet. Voor een communiefeest maakt iedereen zich mooi, maar voor elke dag dat je leeft niet. Dat is toch zonde? Mijn broer is op jonge leeftijd gestorven aan een hersentumor en dat heeft me echt doen beslissen om elke dag te gaan voor wat ik wil. Het leven is te kort. Voor ik begon als styliste, was ik vertegenwoordigster in de farma-industrie. Een goede job. Ik had een mooie wedde,

een laptop en een wagen van de firma.

Nu verdien ik veel minder en werk ik veel meer, maar ik ben gelukkiger.»

«Meestal let ik op mijn budget en snuister ik veel in Oxfamwinkels en vintageboetieks. Maar mijn zwakke plek is Gucci. Wat zij de laatste drie jaren tonen, al die kleuren en dat patchwork, is volledig mijn stijl. Ik heb er net een wolvenring van gekocht en die draag ik elke dag. Het liefst van al zou ik er aan elke vinger één willen, zoals hun modellen, maar dat is een beetje te duur, helaas. Omdat ik een kort kapsel heb en dat in de winter best koud is, vind ik ook tulbanden geweldig. Ik maak zelfs mijn eigen hoofddeksels.»

«In Vlaanderen is het best moeilijk om mooie, grote juwelen te vinden. Daarom ben ik mijn eigen webshop begonnen. Ook daarin toon ik me eigenzinnig, want ik weiger om zwarte stuks te verkopen. Dat heb ik van mijn vader. Hij is nu terminaal,

maar hij ging altijd heel kleurrijk gekleed. Mijn moeder hield meer van zwart, en hij zette zich daar altijd tegen af. Als mensen zwart dragen, willen ze zich verbergen of gaan ze voor het gemak. Ik voel me effectief beter in kleur. Door wat ik draag, val ik op, maar ik doe het vooral voor mezelf. Het voelt als een tweede huid. Voor mij gaat het niet om verkleed. Ik word ook ouder, en dan kom je nog dichterbij tot de kern van wie je echt bent. Je trekt je ook nog minder aan van wat mensen denken (*lacht*). Op straat zie ik mensen soms lachen met mij. Maar dan denk ik: waarom niet? In films zijn vrouwen toch soms ook zo gekleed, waarom kan dat dan niet in het echte leven? Het is nog niet eens *zó over the top*. In het buitenland lopen er wel andere vrouwen rond. Wat een Iris Apfel (*New Yorkse societyfiguur met heel opvallende juwelen, red.*) doet, vind ik geweldig, maar zou ik niet zo snel nadoen.» ...